

"Śrīmad Bhāgavatam" 10.44.11-16

valgataḥ śatrum abhitaḥ
kṛṇṇāsyā vadanāmbujam
vīkṣyatā śrama-vāry-uptaḥ
padma-kośam ivāmbubhiḥ

Tik pažvelkit į Kṛṇṇos lotosinį veidą, kai Jis bėgioja aplink savo priešininką! Nuo įtemptos kovos padengtas prakaito lašeliais, šis veidas panašus į lotosą pasidengusį rasa.

kiṇ na paśyata rāmasya
mukham ātāmra-locanam
muṇḍikaḥ prati sāmaraṇaḥ
hāsa-saṇ rambha-śobhitam

Argi jūs nematote Viešpaties Balarāmos veido? Jo akys paraudusios kaip varis iš pykčio Muṇḍikai, o jo grožį dar labiau sustiprina jo juokas ir pasinėrimas į kovą.

puṇyā bata vraja-bhuvo yad ayaṇḍa -liṇ ga
gūḥhaḥ purāṇa-puruṇo vana-citra-mālyaḥ
gāḥ pālayan saha-balaḥ kvaḥ ayaḥ ś ca veḥ uḥ
vikrīdayāñcati giritra-ramārcitāḥ ghriḥ

Kokie gi dorovingi Vradžos krašto plotai! Juk ten klaidžioja ir pramogauja pats pirminis Dievo Asmuo, užsimaskavęs žmogiškais bruožais! Pasidabinęs nuostabiai margomis miško girliandomis, Jis groja savo fleita ir su Balarāma kartu gano karves, o jo pėdas garbina Viešpats Šiva ir deivė Ramā.

gopyas tapaḥ kim acarān yad amuḥ ya rūpaḥ
lāvaḥ ya-sāram asamordhvam ananya-siddham

dṛgbhiḥ pibanty anusavābhinavaḥ durāpam
ekānta-dhāma yaśasaḥ śriya aiśvarasya

Kokias askezes turėjo atlikti gopės? Savo akimis jos nuolat geria nektarą - Viešpaties Kṛṣṇos pavidalą, kuris yra viso meilumo esencija, kuriam niekas neprilygsta ir kurio niekas nepranoksta. Šis pavidalas yra vienintelė grožio, šlovės ir turtų buveinė. Jis savaime tobulas, visuomet gaivus ir ypatingai retas.

yā dohane 'vahanane mathanopalepa
preṣkheṣṣa khanārbha-ruditokṣa aṣa-mārjanādau
gāyanti cainam anurakta-dhiyo 'śru-kaṣṣa hyo
dhanyā vraja-striya urukrama-citta-yānāḥ

Vradžos moterys yra pačios sėkmingiausios, nes jų protas visada prisirišęs prie Kṛṣṇos, o jų gerklė springsta nuo ašarų, jos nuolatos dainuoja apie Jį melždamos karves, kuldamos grūdus, plakdamos sviestą, rinkdamos kurui karvių mėšlą, supdamos savo mažus verkiančius vaikus, šlakstydamos vandeniui grindis, tvarkydamos namus ir t.t. Savo išaukštintos Kṛṣṇos sąmonės dėka jos automatiškai gauna visa, ko trokšta.

prātar vrajād vrajata āviśataś ca sāyaḥ
gobhiḥ samaḥ kvaḥ ayato 'sya niśamya veṣṣum
nirgamyā tūrṣṣam abalāḥ pathi bhūri-puṣṣyāḥ
paśyanti sa-smita-mukhaḥ sa-dayāvalokam

Išgirdusios Kṛṣṇą grojant savo fleita, kai ryte su karvėmis Jis palieka Vradžą arba vakare kartu su jomis grįžta namo, jaunosios merginos, gopės, greitai išbėga iš savo namų, kad pamatyti Jį. Jos tikriausiai atliko daugybę dorovingų veiksmų, kad gali matyti Jį, einantį keliu, Jo besišypsantį veidą taip maloningai žvelgiantį į jas.